

Müzikle geçen şen günlerimiz

Hâlâ plaktan gelen çıtırtılı analog sesi MP3'lerin pürüzsüz sesine yeğleyenler varsa, gittikleri konserlerin coşkusunu tüm yaşamlarına yayanlar gizli bir örgüt gibi varlıklarını sürdürüyorlarsa, müzik festivallerinin gelişi heyecanla bekleniyorsa; insanlık için umut beslemeyi sürdürmeliyiz.

Anınmanın çeşitli biçimleri vardır. Müzik de tragedya ve şiir ile birlikte en önemli yollardan biridir. Müzik uygarlıktır ve insanlık tarihi kadar eskidir. Bazen gelişigüzel sıralanmış seslerden oluşan bir melodi, bazen ritme dönüşen sürekli gürültüler, insan yaşamının terkisinde müzik olarak günümüze kadar taşınmıştır. Bu da sesin, önce aletlere bölüştürülüp, ardından da notalara dönüştürülmesiyle gerçekleşmiştir. Hayat, müziğin varlığıyla daha katlanılır olmuştur.

©merih akoğul

Atilla Aldemir

Önce plak, sonra dijital teknoloji üzerinden CD ile endüstriye dönüşmüş; konserler, kayıtlar, posterler derken müzik de kapitalizmin ana gelir kaynaklarından biri olmuştur. İnsanların duyarlılıklarının artmasında, algı kapılarının sınırlarının gelişmesinde ve ruhun sağaltımında bir terapi objesi olarak müziğin önemi büyüktür. Hele, konser salonlarında müzik dinlemenin tadını, başka hiçbir sese değişmez müdavimler. Bu değişik insan topluluğu, tıpkı pahalı Hi fi müzik setlerinin başından kalkmayan ses tutkunları gibi, bir konserden diğerine giderek ömürlerini geçirir.

Geçtiğimiz haftalar içinde, heyecan verici yorumlar, insanı alıp götürülen konserlerle buluştuk İstanbullular. Giderek dünyanın iyi kemancıları arasında yükselen Atilla Aldemir, piyanist Itamar Golan ile CRR Konser Salonu'nda unutulmaz bir konser verdi. Tartini'den Grieg'e, Schumann'dan Brahms'a keman dağının önem-

li eserlerini seslendiren ikili, konserlerinin sonunda aldıkları yoğun alkışlarla başarılarını ispatlamış oldular. Aldemir, konserinde kemanıyla birlikte, 1560 yapımı Z. Peregrino ve G. da Salò'nun ortak yapımı olan 450 yıllık bir viyola da çaldı. Ocak ayında ünlü Berlin Flarmoni Orkestrası ile Berlin'de çok önemli bir konser veren Atilla Aldemir, çalışkanlığı ve enerjisini hayretle izlediğim ve yaptıklarıyla gurur duyduğum müzisyen dostlarımdan biridir.

İçlerinde Kamran İnce, Emre Aracı'yı da saymadan geçemeyeceğim müzisyen dostlarımdan her görüşmemizde müzik ve yaşam üzerine çok önemli şeyler öğrenmişimdir. Erdem Helvacıoğlu da, çalışkan ve başarılı bir arkadaşımıdır. Özellikle benim "Şeyler" ve "Aşküre" fotoğraf projelerime yaptığı müziklerle gönlümü bir kez daha kazanmıştır. Bestelediği müziklerle özellikle yurt dışında büyük ilgi gören Erdem Helvacıoğlu'nun ABD'de yayımlanan 3. solo albümü "Wounded Breath'e, Touching Extremes dergisi tarafından "olağanüstü", Blogcritics yazarı Richard Marcus tarafından da "dinleyicisini yeni dünyalara ve deneyimlere açan benzersiz bir çalışma" yorumları yapıldı. Şu an Amerika'da turnede bulunan ve yeni albüm kayıtları için çalışan Helvacıoğlu, günümüzün postmodern yaşam biçimine müziği ile unutulmaz yanıtlar veriyor.

CRR'nin en önemli konuklarından biri de Sinfonietta Cracovia ile ülkemize gelen ünlü Polonyalı besteci ve orkestra şefi Krzysztof Penderecki idi. KONSERE, kendi eseri olan Yaylılar için Sinfonietta ile başlayan efsanevi müzik adamı, Beethoven'in 7. Senfonisi ve Mendelssohn'un 3 Numaralı İskoç Senfonisi'ni de olağanüstü biçimde yorumladı.

Konserin, yine değinmeden geçemeyeceğim yanları vardı. Coşuklu izleyicimiz, yine canının çektiği bölüm aralarında bir sevgi göstergesi olarak orkestrayı alkışladı. Konserin ardından bis sırasında ise, uzun uzun çalan bir cep telefonuyla büyük şefe teşekkürlerini ayrıca ileten de oldu. Ama konserin en güzel yanı, izleyicilerden gelen sıkı bir hapsinğin orkestra üyeleri arasında dalga dalga yayılarak onları dakikalarca güldürmesiydi. Müziği porte bilen bir hapsinik sesinin bile, birbirlerinin dilini bilmeyen insanlar arasında, müziğin evrenselliği üzerinden kendine yol bulması, müzik üzerine düşündüklerimiz konusunda asla yanılmadığımızı gösteriyordu. Sloganımız: Her aya bir konser!